

брак, понеже сам Ласкарис се беше оженил вече за трети път с една от сестрите на Роберт. Можеше ли Ласкарис да бъде едновременно зет и тъст на императора?

Всеки от тремата знатни люде се изтръгна от грижовната си мисъл, когато в далечината се появиха стените на Белградската крепост. Наближаваха новата граница.

Идеше час за раздяла. Лицето на Анна стана бледо като янтър. Наистина Иоланта не ѝ беше истинска майка, ала вече близо седем години те живееха заедно и младата французойка нито веднъж не бе престанала да се отнася с нежна обич към нея. В далечината екнаха стройни звуци от многобройни тропети. По брега навалицата напираше над самата вода, след като бе чакала с часове търпеливо, радостно вълняваща се — явяването на свадбения кораб. Огромен вик отекна в ясният пролетен въздух. Анна усети как сърцето ѝ почна да бие еквив и бурно чак до самото гърло.

Огледа се наоколо като подплашена птичка.

Крал Андрея мълчаливо изтри влага, която бе блеснала в ясните му зеници. Затвори очи, спомни си за миг покойната Гертруд, която бе оставила децата си тъй невръстни още. Все пак той бе успял да ги отгледа и да създаде от тях дтрройни моми и момци, които сега един по един отлитаха към златни престоли и незнайни съдби. Ерки бе станала алеманка, сега Ануш ставаше българка. Женските чедра се откъсваха от бащин дом и родина, ставаха чужденки, завинаги. До този миг той все още имаше дъщеря Анна. От сега нататък той щеше да бъде само баща на българската царица. Отвори очи.

Корабът спря, за да се качат на него знатните посредници, които Иоан Асен бе изпратил срещу невестата си, и за да слязат изпрашачите.

Севастократорът Александър, великият логотет Григорий, абат Витлеем и Белградският кастрофилакт, следвани от десет знатни търновски болярски щерки и многобройни оръженосци и валети, поднесоха